

Jag får en glimt av ett udda familjeöde

Publicerad 19 jun 2025 kl 06.00

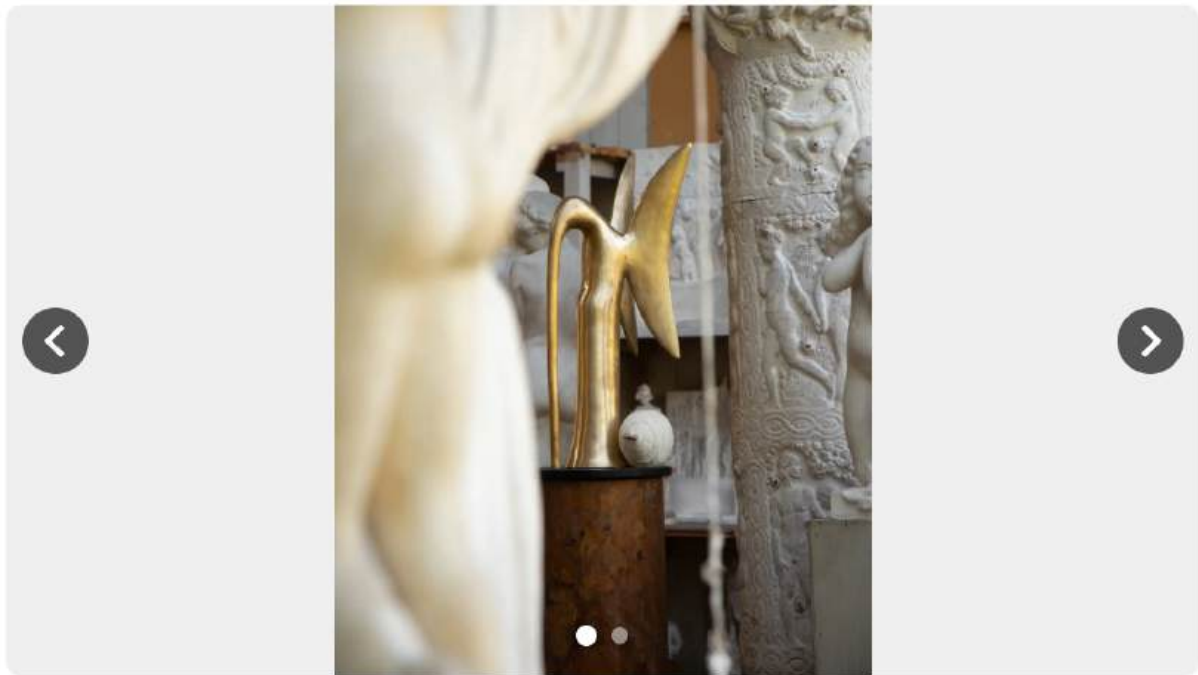
**Carl Eldhs skulpturer har fått sällskap av utsökta barr i brons.
Adam Rosenkvist följer Theresa Traore Dahlbergs trådar genom
ateljémuseet.**

Theresa Traore Dahlberg, "Ling", 2025.
Foto: Nikodem Calczynski

RECENSION. Är det ödesgudinnornas livstråd? Mellan huvud och axel på en liten vattennymf av **Carl Eldh** har en trådspole placerats. Bomullstråden fortsätter till skulpturen intill, löper mellan ett helgons uppsträckta händer. Och nymfen bärs framåt av en mjuk våg, som om den vore i färd med att vira in hela ateljén i tråd.

Kanske är det alltför utsvävande att koppla tråden till mytologin. Fylld med levd erfarenhet är den i varje fall. Den har spunnits av kvinnokollektiv i Burkina Faso, som självförsörjning för kvinnor som uteslutits ur sina familjer efter häxanklagelser. Den binder samman **Theresa Traore Dahlbergs** utställning på Carl Eldhs ateljémuseum.

Theresa Traore Dahlberg, "Dolda sagor", 2025.

Foto: Nikodem Calczynski

Tråden har använts i flera av hennes verk om arbete i globaliserade industrier och dubbla kulturella identiteter (oftast den egna, Sverige och Burkina Faso). Men bland allt formbart stoff i ateljén kommer dess mångtydighet och drömlika potential fram med helt annan kraft. På en kavalett ligger tråden i högar, inträngda mellan lätt afrofuturistiska bronsfåglar. I rummet intill hänger spolar i rader från taket, som kokonger redo att förvandlas.

Uttrycker man sig lite slarvigt är Traore Dahlberg mest känd för storskaliga verk och en skarp blick på frågor som rör det postkoloniala tillståndet. "Dolda sagor" visar att hennes register är betydligt bredare. Framför allt som skulptör. Bland Eldhs gipser har utsökta barr i brons smugits in, fulländade i sina strama former. Precis som bronsfågeln vars långa näbb försvinner ner i sockeln den vilar på och metallverken som hängts på husfasaden.

”

Det är fängslande glimtar av ett lite udda familjeöde.

Traore Dahlberg har även fått tillgång till aldrig tidigare visade filmsnuttar från Eldhs hustru **Elise** och dotter **Britas** liv i Los Angeles. Där bodde de

ensamma i 30 år. Carl skulle varit där med dem, men återvände till Sverige efter en kort sejour och återförenades inte med dem innan han dog 1954.

De soldränkta sekvenserna är nästan för drömmiga. Elise och den vuxna Brita filmar varandra i en paradisk trädgård. Arbetar. Leker. Fragmenten är vardagliga, men självframställningen högst medveten. Ändå känns deras närhet så symbiotisk att de vanliga mor- och dotterrollerna löses upp. Det är fängslande glimtar av ett lite udda familjeöde.

Theresa Traore Dahlberg dröjer vid familj och tvåsamhet. I en kort film ses hennes pappa och son lägga ut kopparbitar på öländska Alvaret. Ordlöst, i brist på gemensamt språk. Jämte Eldhs "Vid nattasylen" böjer två fyrbenta bronsfigurer närmast sörjande sina huvuden inför den utsatta modern med ett barn i famnen. Det är ett subtilt sätt att lyfta fram en förälder- och barnrelation med helt andra existentiella betingelser. Dialogutställningar må börja bli ett urvattnat koncept, men detta är den mest lyckade jag sett på länge.

KONST

THERESA TRAORE DAHLBERG

Dolda sagor

Carl Eldhs ateljémuseum, Stockholm

Till 28/9

Av Adam Rosenkvist

Adam Rosenkvist är konstvetare och kritiker